

Wid fabriqveuren herr
Hinric Polvianders död den
7:de januarii 1793.

1700-1829 81 Cbza 1793 Polviander

National Library
of Sweden

Wid
FABRIQVEUREN
Herr
HINRIC POLVIANDERS
Dód

Den 7:de Januarii 1793.

O Mihi Talia Fata!

WESTERIS,
Tryckt hos JOHAN LAUR. HORRN, 1793.

Nack! Store GUD! mitt hjerta häpnar,
Då lifwet släcks så hastigt ut
Då Döden skördar hwar minut,
Och intet mot des wäld och wäpnar.

Här Läkarskonstens rön ej gälla,
Ej Wäppers önskan frälssa kan,
Från oss rycks bort en Dygdig Man,
Och många saknads tårar falla.

Jag känner min förlust med smärta,
Och Wäpper, hwilkas frögd Han war,
Och Slägt, dem hjelp och råd Han bar,
De klaga högt med såradt hjerta.

Du krossas måst, Du öma Maka,
Han midt i starka åldrens lopp,
Rycks från Din famn - förstör Ditt hopp
GUD! Detta bröst för hårdt ej skaka.

Kom sanning säg hwad wi ock mista,
En nyttig Medlem Mänsko Wän,
Hwars goda hjerta låns igen,
Wälgörande in til det sista.

Se! uslingen wid grafwen gråter,
Dch sörjer hwad han mistat har:
En Wån, en Tröstare och Far,
Hwars like snart ej kommer åter.

Låt detta sorgens lättnad blifwa:
En allmän röst med största skål
Om Honom talar ömt och wål,
Dch uslas tårar minnet skrifwa.

Så gack o Allskade! til hwila,
Ditt lugn ej störts af jordiskt grål,
Dit hamnat har Din frälsta själ:
Där inga stormar öfwerila.

Hwad Du i Ljusets Land får njuta,
Wårt öga ännu icke sett,
En sällhet, GUD åt Dig beredt
Dch oss, om wi som Du få sluta.

J. M. W.

